„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 157. Piątek 10. Lipca 1868. Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Peszt, 9. lipca. „Pester Corr.“ donosi, że jutro ma przybyć do Pesztu Jego Exc. minister wojny jenerał Kuhn, ażeby się porozumieć z komisyą sejmową zajmującą się projektem ustawy wojskowej.

Paryż, 9. lipca. „Patrie“ donosi, że rząd hiszpański wysłał korwetę parową na wybrzeża Andaluzyi dla czuwania nad ujściem Guadalquiviru.

„Epoque“ zapewnia, że także w Portugalii wielkie panuje wzburzenie.

Madryt, 9. lipca. Książę i księżna Montpensier opuścili we środę Kadyx udając się do Londynu.

Część nieurzędowa.

„Bohemia“ w korespondencyi z Wiednia ogłasza projekt do ugody z Czechami wychodzący od stronnictwa niemieckiego. Projekt ten, jak pisze korespondent, nie jest pomysłem jednego człowieka, lecz wynikiem obrad mężów, którzy będąc dalekimi od wszelkiej nienawiści ku Czechom, nie zajmują się kwestyami politycznemi jako dyletanci i nie są bez wpływu na teraźniejszy rozwój wewnętrznych stosunków Austryi. Program ich w jednym punkcie zgadza się z programem rządu i to w punkcie negatywnym, t. j. obstaje stanowczo przy konstytucyi grudniowej powiada, że tylko na tej podstawie można zawiązać układy. Dalej proponuje koronowanie Cesarza na Króla czeskiego; wstąpienie osobnego ministra dla spraw krajowych czeskich do ministerstwa cislitawskiego; rozszerzenie autonomii Czech i zakresu działania sejmu czeskiego o tyle, o ile to przyznano sejmowi galicyjskiemu; rewizya ordynacyi krajowej i ustawy wyborczej, ale tylko dla tego, aby usunąć pozytywne niedostateczności, a nie dla tego, aby mniejszość niemiecką najzupełniej przytłumić, a więc z zachowaniem równouprawnienia narodowości i tej zasady, że taka rewizya jako kwestya konstytucyjna należy do kompetencyi rady państwa. Na ostatku zapewnia korespondent „Bohemii“, że program ten nie jest bynajmniej ani proponowany, ani też przyjęty przez rząd.

Pielgrzymka Czechów do pamiątkowego miejsca Hussa w Konstancyi skończyła się. O odprawionej uroczystości donoszą drogą telegraficzną co następuje: Lindau d. 6. lipca: Obchód rocznicy Hussa odbył się w najlepszym porządku. Przybyło do 400 osób z Czech, pomiędzy któremi kilka stowarzyszeń i kilku duchownych protestanckich. Mieszkańcy Konstancyi zachowali się z wielką uprzejmością w obec swoich gości. Przy pomniku o godzinie 10. przed południem mówił po czesku pastor Fleischer, po nim pastor Hurban i literat Sabina z Pragi, obaj także po czesku. Znany emigrant Józef Fricz bronił Czechów w niemieckiej mowie, jakoby szli drogą ultramontańskich dążności. Rosyjskiego mowcy nie przypuszczono do głosu. Potem był bankiet w tej samej sali, w której odbywał się sobór. Mówili ciż sami mowcy, a przy toastach podnoszono kwestye oświaty i wolności. W imieniu rady miejskiej powitał Dr. Keppler najserdeczniej przybyłych, wyrażając radość, że w całej tej uroczystości manifestuje się duch pojednawczy. Po bankiecie odpłynęła część towarzystwa osobnym statkiem do Zurychu.

Dnia 5. b. m. odbyło się wspólne posiedzenie regnikolarnej deputacyi węgierskiej i kroackiej. Przedmiotem obrady była głównie kwestya finansowa kroacko-węgierskiej ugody. Projekt pewnej sumy ryczałtowej odrzucono stanowczo. Finanse mają być wspólne, a pokrycie autonomicznych wydatków Kroacyi ma być zagwarantowane systemem procentowym. Większość deputacyi węgierskiej oświadczyła się gotową do gwarantowania dla autonomicznych wydatków Kroacyi sumy 2,000.000 złr., na której pokrycie przeznaczony jest 63% od podatków bezpośrednich, od należytości prawnych, od stemplów i od myta. Ta ugoda finansowa ma być obowiązującą na lat dziewięć. Większość deputacyi kroackiej uważa sumę 2,000.000 złr. za niewystarczającą i żąda 2,200.000. Przyjmuje ona system procentowy, ale żąda, aby na pokrycie tych 2,200.000 złr. przeznaczono 6% od podatków bezpośrednich i 30% od podatków pośrednich. Te 60% względnie 20% dałyby podług zdania Kroatów razem sumę 2,250.000 złr. Minister finansów Lonyay odpowiedział, że tę propozycyę deputacyi kroackiej rozważy i radzie ministrów przedłoży. Dnia 7. b. m. miała się odbyć rada ministeryalna, na której tę sprawę miano rozważyć. Węgierska deputacya miała w tym samym dniu obradować nad propozycyą Kroatów. Dnia ósmego miało się odbyć znowu wspólne posiedzenie. Wielkiej wagi dla dalszych obrad będzie ta okoliczność, że Deak oświadczył się przeciw wnioskowi węgierskiej większości i w ogóle przeciw systemowi procentowemu, który uważa za szkodliwy. Deak utrzymuje, że Kroacya powinna stać zupełnie samoistnie pod względem finansowym. Mniejszość kroackiej deputacyi podziela zdanie Deaka.

„Wiener Abendpost“ podaje korespondencyę z Bukaresztu, której przedmiotem są pretensye Austryi do wynagrodzenia za zabrany skład broni w Bakeu. Korespondent pisze:

Dowiadujemy się z najpewniejszego źródła, że książę polecił swojemu rządowi uczynić w zupełności zadosyć żądaniom Austryi w sprawie wynagrodzenia za broń zabraną w Bakeu. Znane są następujące szczegóły o przebiegu odnośnych negocyacyi: Komisya mięszana w dniu 2go z. m. oceniła wartość karabinu na 3½ dukata, a wartość jednego naboju na 6 para. Natomiast ze strony Austryi oświadczono, że na podstawie faktur i bolet celnych musi być żądaną taka suma, jaka wypadnie z obliczenia, iż w magazynie bakeuskim było 137 pak.

W pakach było w przecięciu po 25 karabinów i 3000 nabojów. Wywiązała się dłuższa rozprawa nad obliczeniem, ile pak właściwie było w magazynie. Rząd rumuński przez długi czas utrzymywał, że było tylko 46 pak, i w skutek tego pod dniem 18. z. m. rząd austryacki wystosował note do rumuńskiego ministerstwa spraw zewnętrznych, przypominając w niej, że dnia 8. października z. r. w Bakeu oddano rządowi książęcemu 95 pak, zawierających po 25 karabinów i 3000 nabojów, a należących do rządu austryackiego, ponieważ rząd rumuński chciał je zakupić. Komisya mięszana, której poruczono oszacowanie tych przedmiotów na żądanie rządu książęcego, oceniła wartość karabinu na 3½ dukaty, a jednego naboju na 6 para. Karabinów oddanych rządowi było 2375 sztuk, nabojów 285.000, za co wypada 9648 dukatów i 14 piastrów, a rząd rumuński ma sam oznaczyć termin amortyzacyi tego długu.

Na posiedzeniu francuskiego ciała prawodawczego w d. 4. b. m. ukończono nareszcie jeneralną dyskusyę nad budżetem. Mowa referenta Busson-Billault była tylko szerszem określeniem sprawozdania komisyi: Budżet jest bardzo przeciążony, teraz niepodobna zaprowadzić większych oszczędności, ale na przyszłość trzeba się o nie koniecznie starać. Wydatki na armię i flotę są niezbędne dla zachowania potęgi i godności Francyi. Tylko tyle można zrobić, żeby je ograniczyć do tego jednego razu i postawić je jako wyjątkowe w budżecie. Z mowy Juliusza Favra wyjmujemy następujące ustępy: Niesłusznie przedstawiają wydatki na wojsko jako przechodowe i wyjątkowe, są one najzupełniej normalne jako naturalny wynik panującego systemu. Systemem więc trzeba się zająć. Pomnażać dochody przez podwyższenie podatków nie wypada, do pomniejszenia wydatków zaś są tylko niedostateczne środki, jako to odkreślenia z wysokich stosunkowo pensyi pewnych urzędników, albo w najlepszym wypadku upojedynczenie administracyi w ogóle. Główną kwestyą pozostanie zawsze to: czy Francya absolutnie musiałaby zginąć, gdyby o jej byt nie chciano prowadzić wojny? Jeżeli jest rzeczą pewną, „że ani Francya ani sąsiednie narody nie chcą wojny, to te uzbrojenia nie mają celu. Zaszły w Europie stanowcze zmiany, ale nie na korzyść idei wojny, lecz na korzyść pokoju, na korzyść miłości do pracy, potrzeby porządku. Jest to fałszywą demokracyą judzić narody na siebie, gdyż jest to jedno co przedłużać ich niewolę. Wszystkie te siły zbrojne, te działa, których nie wytaczają w pole, te iglicówki, leżące w arsenałach, cóż one oznaczają, jeżeli nie sprzysiężenie przeciwko wolności narodów? O gdybym miał silniejszy głos, abym mógł zawołać na nich: podajcie nam braterską rękę odrzućcie tę broń, to żelazo przekujcie na lemiesze, na parowe maszyny i powróćcie do pracy i przemysłu, powróćcie do pokoju! Bądźmy otwarci. W czem polega trudność? — Nie w sprawie wschodniej, nie na południu, lecz w zachowaniu się Prus. Nie sądzę jednak, żeby Prusy popełniły taką niedorzeczność, żeby chciały uderzać na Francyę. Nie mieczem należy uderzyć w serce Niemiec, lecz wolnością, wpływem tej izby na sprawy kraju. Tylko jeden mąż może nas z tego położenia uwolnić, oświadczając, że na przyszłość żadnej wojny prowadzić nie będzie, nie wypytawszy się nas pierwej. Żądaliśmy tego w imię wolności, teraz żądamy w imię finansów. Jeżeli Francya była dosyć bogatą na opłacenie swojej sławy, to nie jest dosyć bogatą na opłacenie cesarstwa. Czas jest do zastanowienia się nad tem. Prezydent Schneider wezwał mowcę do porządku, za ostatnie jego słowa, mówiąc, że nie wolno tak czernić konstytucyi. Na to dało się słyszeć kilka głosów z lewicy: więc zmienić konstytucyę! Nakoniec zabrał głos minister Rouher. Minister oświadczył, że nie myśli zbijać słów p. Favre, gdyż takie potwarze rzucane na cesarstwo są bezwładne i zasługują tylko na wzgardę. Następnie podniósł stanowisko pokojowe Francyi, oświadczając, że w pragnieniu pokoju zgadza się rząd najzupełniej tak z życzeniami większości jak i mniejszości. Pomimo żądania Olliviera, żeby pozwolić zabrać jeszcze członkom opozycyi głos w odpowiedzi na mowę ministra, zamknięto jeneralną debatę po przemówieniu Rouhera.

Niedawno ogłosił „Univers“ notę hr. Menabrei do posła włoskiego w Paryżu, datowaną dnia 24. stycznia w odpowiedzi na depeszę pany Nigry z dnia 18. stycznia. Podług tej depeszy miał poseł włoski wyrazić życzenie rządu francuskiego, żeby raz już przecie załatwioną została kwestya co do modus virendi pomiędzy Włochami a Rzymem. Teraz pisze półurzędowa „Corr. Ital.“, że nie miała żadnej wiadomości o pomienionej nocie i nie może ręczyć czy ta forma w jakiej ogłasza ją „Univers“ jest autentyczną. Zasługuje na uwagę, że to zastrzeżenie „Corresp. Ital.“ odnosi się tylko do formy, a nie do treści noty, owszem, że dziennik ten dodaje jeszcze następujące uwagi: „od 3. grudnia 1867 do 18. stycznia 1868 była sytuacya bardzo pokojowa i pomyślna. I cóż się stało w tym przeciągu czasu? — W nocie, którą „Univers“ przypisuje hr. Menabrea znajduje się następujące zdanie: „My t. j. rząd włoski, jesteśmy zawsze tego zdania, że byłoby korzystniej użyć spokoju umysłów we Włoszech do znalezienia środków do stanowczego i zadawalniającego rozwiązania kwestyi rzymskiej, których dawniej zamierzano, szukać we współdziałaniu europejskiej konfe-

rencyi.“ Jeżeli ten ustęp, pisze dalej „Corr. Ital.“ jest istotnie wiernie powtórzony z noty jenerała Menabrea, to można bez trudności spostrzedz, że po zaniechaniu zamiaru konferencyi europejskiej, miały dalsze rokowania pomiędzy Francyą a Anglią na na celu jedynie doprowadzenie do takiego stanu rzeczy, który mógł być osiągniętym tylko przez środki moralne i przez wpływ nieodmiennych wypadków“ Tę drogę uważa „Corr. Ital.“ za najlepszą. Ponieważ jednak „Univers“ robi uwagę, że od d. 24. stycznia nie zrobiono ani kroku do ukończenia rozpoczętych rokowań, więc zapytuje „Corr.“: „czy to jest faktem, czy też tylko życzeniem „Univers“? Częstokroć wierzymy temu czego sobie życzymy; my nie bylibyśmy bynajmniej zdziwieni, gdyby wypadki i to w krótkim czasie zadały kłam iluzyom naszych przeciwników. Wiadomo już teraz powszechnie o ile zasługują na wiarę owe pośrednie oskarzenia, które prasa pewnego stronnictwa przeciwko Włochom i ich rządowi wytacza. W przeciągu pierwszej połowy bieżącego roku nie zaszło nic we Włoszech, coby można przytoczyć jako dowód jakiegoś rozdrażnienia, które na półwyspie bynajmniej nie istnieje. Aby przesadnym zapatrywaniom i nieuzasadnionym doniesieniom, któremi adepci tego stronnictwa swoje dzienniki przepełniają, dać jakąkolwiek podstawę, nie wzdrygają się bynajmniej puszczać cugle najwyuzdańszej wyobraźni nie troszczących się bynajmniej o skonstatowanie faktów redaktorów. I cóż przez to osiągnięto? oto nieprzyjaźne nam stronnictwo straciło tylko tem bardziej kredyt u wszystkich ludzi rozsądnych i u wszystkich tych, którzy wspólnie z nami pragną, żeby rząd i kraj w duchu postępu bieżącego wieku, pewną szedł drogą, która jedynie do pojednania interesów religijnych z życzeniem Włoch doprowadzić może.

W uzupełnieniu wczorajszego naszego opisu, w jaki sposób odbyło się ogłoszenie bulli papieskiej w kościołach św. Piotra, św. Jana Laterańskiego i S. Maria Maggiore, dodać winniśmy, że następnie uroczystość ta powtórzyła się w pałacu kancelaryi apostolskiej na Campo Fiori i w pałacu Curia Innozentiana (ratusz). Po ogłoszeniu bulli Papież miał w kościele św. Piotra sumę u grobu Apostołów. Jego Świątobliwości asystowali kardynałowie Amat, Conselini, Antonelli, Mertel i msgr. Nardi. Hr. Caserta i hr. Girgenti z małżonkami, posłowie i ministrowie mocarstw zagranicznych, tudzież wiele innych osób, krajowców i cudzoziemców byli obecni uroczystości. Po mszy kardynał Mattei, dziekan świętego kolegium wręczył Ojcu św. presbiterio, jałmużnę złotą, pro missa bene cantata. Po wręczeniu presbiterium Papież udał się na środek kościoła i ponowił zwykłą publiczną protestacyę przeciwko rządowi włoskiemu.

Z Wiednia donoszą co następuje do „Tr. Ztg.“: Krąży pogłoska, że mocarstwa zachodnie oświadczyły rządowi ateńskiemu, iż jest ich życzeniem, które jako wynikające z troskliwości o utrzymanie powszechnego pokoju z dobrze zrozumianemi interesami Grecyi najzupełniej się zgadza, rozpocząć w imieniu Grecyi przygotowania do ugody z Turcyą, której podstawą ma być oczywiście bezwzględne szanowanie teraźniejszego terytoryum tureckiego, za co znowu Turcya będzie musiała żywiołowi greckiemu w obrębie swoich granic gwarantować takie stanowisko, któreby mu najswobodniejszy zapewniało rozwój. Zapewniły zarazem przy tem mocarstwa, że Wielka Porta udzieli pewnie chętnie takie gwarancye, oświadczając, że gdyby Grecya nie chciała przyjąć na się zobowiązań tak słusznej ugody, to w tym razie byłaby wyłącznie odpowiedzialną za skutki tego starcia z Turcyą, którego w inny sposób uniknąć niepodobna.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Dnia 8. b. m. Dr. Zieliński sekundaryusz przy tutejszym szpitalu powszechnym, będąc chorym na tyfus, gdy go na chwilę zostawiono bez dozoru, wyskoczył oknem z drugiego piętra i zabił się. Tegoż dnia wieczorem służąca czyszcząc okno na drugiem piętrze w domu pod l. 181²/₄ spadła i zraniła się niebezpiecznie; odwieziono ją do szpitalu.

(Pożar lasu.) W Posieczu w pow. bohorodczańskim dn. 24go z. m. wybuchł pożar w lesie i zniszczył przestrzeń trzymorgową. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma.

(Pożary.) Dnia 23. z. m. w Boniowicach w pow. birczyckim spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi, szkoda wynosi 320 złr., ogień zapuścił chłopiec 11letni bawiąc się siarnikami; dn. 26. z. m. w Toustem w pow. skałackim skutkiem nieostrożności 4 domy włościańskie; dn. 3. b. m. w Głuchowie w pow. łańcuckim dom włościański z budynkami gospodarskiemi i 4 sz. bydła, szkoda 618 złr., ogień miał być podłożony; dnia 6. b. m. w Załużu w pow, zbaraskim karczma z wszystkiemi ruchomościami, prawdopodobnie przez podpalenie, szkoda 725 złr.

(Geograficzny opis Bółgaryi.) „Wiener Abendpost“ podaje następujący geograficzny opis Bółgaryi: Największa prowincya Turcyi europejskiej Bółgaryja najmniej trzy razy ma większą rozległość od Serbii. Graniczy na zachód z Serbią, Bośnią i Albanią, na południe z Macedonią i Bałkanami oddzielającemi ją od Tracyi, na wschód z morzem Czarnem, a na północy przez całą długość Dunaj odłącza ją od Multan i Wołoszczyzny. Pod względem fizyonomii kraj ma wiele podobieństwa z Serbią. Jak ona, Bółgarya jest na północy przeważnie pagórkowata, z wyjątkiem północnej części Dobruszy, tworzącej gładką równinę; ale i ta podobniejszą jest do wyniosłej płaszczyzny, gdzieniegdzie falującej się w kierunku po większej części równoległym. Ku południowi wznoszą się wzgórza coraz wyższe, aż w końcu dochodzą do wysokości alpejskiej Bałkanów, wiecznie śniegiem i lodem pokrytych.

Wzgórza są prawie wszędzie lesiste. W północnych okolicach drzewostan nie jest bujny, i składa się z karłowatych dębów, buków, brzóz i choin, tu i owdzie tworzących tylko niskie krzaki i zarośla. Im dalej ku południowi, tym roślinność jest bujniejszą, potężniejszą, a na urwiskach i w wąwozach Bałkanów są dziewicze bory, niebotyczne dęby, buki, jesiony, brzozy, sosny i inne wyniosłych drzew gatunki.

Strony północne, a szczególniej okolice Ruszczuka i Sylistryi, mimo rozmaitości pagórków i nizin wiele mają podobieństwa do stepów azyatyckich, tak są jednostajne i smutne, co głównie przypisać trzeba brakowi uprawy, gdyż wyglądają jak pustynie. Ten brak kultury pod względem piękności krajobrazu szczodrze wynagradzają na południu wspaniałe góry, z ślicznemi dolinami okrytemi pyszną roślinnością. Bałkany ze swoją rozmaitością posępnych lasów dziewiczych i złocisto zielonym kobiercem pokrytych stoków; ze swemi olbrzymiemi gromadami skał i lodowisk, które w błękitnej atmosferze niby duchy patrzą na umajone doliny — pod względem bogactwa wspaniałości i piękności scen przyrody, dorównywają Alpom szwajcarskim i tyrolskim.

Grunt Bółgaryi zarówno na północy jak na południu składa się z głębokich pokładów tłustego czarnoziemu pomieszanego z gliną. Niewyczerpana jego żyzność i płodność nigdzie nie potrzebuje bódzca nawozu; dość go zwierzchu lekko poruszyć pod zasiew lub sadzenie, aby doczekać się rychło stokrotnych owoców; a można tam siać wszystkie gatunki zbóż europejskich, zwłaszcza pszenicę, jęczmień, owies, ryż, kukurudzę itd. W górzystych okolicach i żyto bujnieby rosło i pięknie dojrzewało.

W stosunku do swojej rozległości, kraj ten jest nader mało uprawiany, i w ogóle ma dziś jeszcze podobieństwo do pustyni. Gdzie mieszkańcy go uprawiają, tam ma podobieństwo do najpiękniejszych ogrodów, i patrząc na nie, zda ci się, że jesteś w najuprawniejszych okolicach Niemiec np. w Szwabii lub Westfalii. Stosunkowo biorąc, uprawa gruntu w Bółgaryi jest staranniejsza i lepsza niż w Serbii, a to z powodu, że Bółgarowie głównie trudnią się rolnictwem. Hodują także bydło, lecz wyłącznie dla domowej potrzeby. Szczególniej mają piękne bawoły, krowy, owce, kozy i drób.

Już z tego, żo kraj w ogóle podobnym jest do pustyni, odgadnąć można, iż ludność jego w stosunku do rozległości jest nader nieliczną. Bardzo często podróżny w Bółgaryi cały dzień jedzie nie napotykając wioski, ani nawet pojedyńczej chatki. Ludność całego rozległego kraju składa się z czterech zaledwie milionów mieszkańców, licząc w to kilka tysięcy Turków. Dokładnej liczby podać nie można, gdyż w Bółgaryi i w ogóle w całem państwie tureckiem nie ma wiarogodnych spisów ludności. Zresztą owe cztery miliony nie stanowią całego narodu bółgarskiego. Najmniej z milion Bółgarów przebywa za obrębem kraju, częścią i najwięcej w Rumelii, częścią w Serbii i Rumunii. (Dok. nast.)

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W drugiej połowie czerwca 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Sanok		Głogów		Radymno		Jarosław		Sieniawa	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	55	5	50	4	55	5	65	5	.
„ żyta	3	55	3	95	3	7	3	49	3	50
„ jęczmienia	3	.	3	65	3	.	3	22	3	.
„ owsa	1	50	2	.	1	47	1	61	1	75
„ hreczki	.	.	3	60	3	17	3	39	3	50
„ kukurudzy	.	.	.		.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	1	30	1	60	1	50	1	40	.	.
Cetnar siana	1	.	1	30	1	.	1	2	1	.
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	4	50	8	.	7	50	8	.	6	77
„ „ miękkiego	3	5	6	.	.	.	6	.	5	20
Funt mięsa wołowego	.	16	.	15	.	15	.	17	.	14
Mas okowity	.	80	.	.	.	.	.	.	.	.

Czerniowce, 8. lipca. „Czern. Ztg.“ pisze: Z doniesień prywatnych przekonywamy się że popyt na kukurudzę trwa ciągle i na granicy mołdawskiej zakupują ten artykuł dla obwodów stanisławowskiego i kołomyjskiego. Na tutejszej targowicy notowano w ubiegłym tygodniu ceny następujące: pszenica (170 ℔) 10 złr. do 11 złr. 50 c., żyto (160 ℔) 5 złr. do 5 złr. 75 c., jęczmień (140 ℔) 3 złr. 50 c. do 5 złr., owies (90 ℔) 2 złr. 80 c. do 3 złr. 10 c., hreczka 3 złr. 50 c. do 4 złr., kukurudza 4 złr. 90 c. do 5 złr. 20 c., spirytus 4 złr. do 4 złr. 10 c. za wiadro.

Tenże dziennik pisze w swojem sprawozdaniu handlowem z drugiej połowy ubiegłego miesiąca: Ceny zboża w drugiej połowie czerwca nie spadły wcale z powodu ciągle trwającej posuchy owszem podniosły się w wielu powiatach, do czego dała powód jeszcze większa posucha w Mołdawii i Besarabii; dopiero w końcu miesiąca był deszcz chociaż nie dostateczny, to przynajmniej o tyle skuteczny, że stan zasiewów a osobliwie kukurudzy polepszył się cokolwiek, w skutek czego ceny cokolwiek spadły. W okolicach Suczawy deszcz był mniej obfity, dla tego też ceny nie spadły tam, lecz się owszem podniosły, mianowicie pszenicy o 50 c., żyta o 1 złr., kukurudzy o 15 c., jęczmienia o 12 c., owsa o 15 c., hreczki o 20 c., w porównaniu z pierwszą połową tego miesiąca.

Na spirytus nie ma popytu, a cena podniosła się cokolwiek z powodu nowego dodatku do podatku.

Rozpoczęte tu i ówdzie sianokosy nie wypadły bardzo pomyślnie, dla tego też chociaż są jeszcze znaczne zapasy z poprzedniego roku, ceny siana w niektórych powiatach podniosły się.

Ceny były następujące: pszenica 5 złr. 60 c., kukurudza 2 złr. 62 c., żyta 3 złr. 3 c., jęczmień 2 złr. 26 c., owies 1 złr. 50 c., hreczka 2 złr. 36 c., ziemniaki 90 c. za mierzycę; cetnar siana 1 złr. 46 c., słomy 63 c., sąg drzewa twardego 17 złr., funt mięsa 18 c., masła 55 c., wiadro alkoholu 30° 14 złr. 65 c.

Wykaz dochodów

c. k. uprzyw. lwowsko-czerniowieckiej kolei żelaznej.

(Przestrzeń obrotu 35 mil.)

Miesiąc	Transport		Dochody					
	Osób	towar.	Przewóz osób, pakunków i przesyłek pospiesz.		transport towarów		Razem w r. 1868	
	Liczba podr.	cetnary celne	złr.	c.	złr.	c.	złr.	c.
Od 1. stycznia do 31. maja 1868 . . .	53943	1282862	141232	39	552817	98	694050	37
Od 1. do 30go czerwca 1868	14761	266012	40313	86	115063	07	155376	93
Razem . .	68704	1548874	181 46	25	667881	05	849427	30

Od 1. stycznia do 31. majaa 1867 . . . . . . 619207 14
Od 1. do 30. czerwca 1868 . . . . 142310 09

Razem 761517 23

Zatem w porównaniu z tym samym kwartałem roku przeszłego, dochód w roku bieżącym był większy o 87910 07

Oprócz tego przewieziono w czerwcu 1868 r. 10.704 cetnarów celnych rozmaitych towarów rządowych bez policzenia należytości frachtowej.

(Kora w garbarstwie.) W Norwegii powszechnie używaną jest do wyprawiania skór kora wiązu, i mówią, że piękne norwegskie rękawiczki wyrabiane są ze skóry w ten sposób wyprawianej, co ma nadawać jej miękkość i gładkość. W Danii do wyrobu skór na rękawiczki używają białej wierzby. W innych stronach dla wykończenia skóry napuszczaną ona bywa sokiem kory brzozowej. Godne uwagi, że garbarze norwegscy chętniej używają brzozy i wierzby jak kory dębowej.

Ostatnia poczta.

Peszt, 8. lipca. Węgierska deputacya regnikolarna przyjęła wniosek Kroatów względem gwarantowania 200.000 złr. na autonomiczne wydatki Kroacyi.

Komisya do ustawy o obronie krajowej, jak donosi „Szazadunk“, zaleciła w zasadzie projekt ustawy do debaty specyalnej, przy której jednak projekt doznał tylu zmian, że obadwa ministerya będą się musiały porozumieć.

Paryż, 7go lipca. W dalszym ciągu posiedzenia ciała prawodawczego marszałek Niel odpierał poprawkę żądającą zniżenia stanu armii o 3000 koni i rzekł: Mamy dziś taką armię, że nikt w Europie nie chciałby się z nią mierzyć, ale mamy mniejszą artyleryę, jak inne mocarstwa, ponieważ na 1000 ludzi przypada ledwo 2 działa zamiast 3. Ale moralna siła artyleryi wyższą jest jak materyalna, nie trzeba więc szkodzić sile moralnej przez zmniejszenie stanu o 3000 koni. Następnie odrzucono poprawkę i przyjęto kilka oddziałów budżetu ministerstwa wojny na r. 1868.

Jutro odbędzie się rozprawa nad budżetem na rok 1869.

Paryż, 7. lipca. W procesie dziennika „Electeur“ skazani zostali redaktorowie Pasquet i Ferry na karę pieniężną w kwocie 5000 fr. a drukarz Vallée na 500 fr.

Paryż, 8 lipca. „Monitor wieczorny“ z powodu mowy Rouhera pisze: Rouher skonstatował, że jest wolą cesarza, ciało prawodawcze i kraju utrzymać pokój, który jest głównym warunkiem postępu i cywilizacyi.

Przyszłość zabezpieczona jest w obec wszelkich ewentualności przez wojskową organizacyę w związku z tradycyami naszej historyi, ale ta reforma armii jest tylko nową rękojmią idei pokojowych, których ustalenie dyplomacya cesarska łączy z godnością przynależną wielkiemu krajowi.

Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego rozpoczęła się obrada nad budżetem na r. 1869. Jules Favre żąda, aby Francya wzięła inicyatywę w rozbrojeniu.

„Epoque“ zapewnia, że w Valencyi i Barcelonii wybuchły rozruchy, których bliższe szczegóły nie są jeszcze znane.

Tryest, 8. lipca. Flota angielska na morzu śródziemnem pod wodzą admirała Paget opuściła wyspy jońskie i w najbliższych dniach zawinie do kilku portów austryackich.

Madryt, 7. lipca. Jenerałowie Latorre, Dulce, Zaballa, Cordoba, Serrano, Bedoya i brygadyer Letona zostali aresztowani, i dziś zrana uwięzieni. Trzej inni jenerałowie są poszukiwani.

Madryt, 8. lipca. Potwierdza się wiadomość o aresztowaniu jenerałów. Według wyjaśnień przez rząd udzielonych jenerałowie byli w porozumieniu z stronnictwem rewolucyjnem i przygotowywali powstanie, dla obalenia istniejącego porządku. Większa część jenerałów wywieziona została na wyspy kanaryjskie.

Na prowincyi panuje zupełny spokój.

Belgrad, 8. lipca. Aresztowano między innymi Wucicza z Kragujewacz, którego ojciec był ulubieńcem księcia Miłosza, a później jako zdrajca umarł w więzieniu; aresztowano także pewnego urzędnika z Semendryi i pewnego urzędnika z Szabatzu. Ten ostatni jest spokrewniony z księciem Karageorgiewiczem.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 9. lipca.

Hotel George: PP. Ks. Ciocarlan Jerzy, z Bukaresztu. — Brykczyński Stan., z Rosyi. — Dr. Dylewski Mar, z Rolowa. — Hermann Zygm., z Rzepniowa. — Iżycki Wikt., z Rosyi. — Wolfahrt Wikt., z Zarubiniec. — Zwoliński Wal, z Wołynia.

Hotel europejski: Müller Karol, c. k. pens. pułkownik, z Dubiecka. — Chujecki Max, z Rosyi. — Gniewosz Wład, z Kąt. — Smidowicz Józef, z Podola

Hotel angielski: Gorczyński Adam, z Brzeznicy. — Kunaszowski Hier., z Zelibor. — Torosiewicz Mik., z Połtwy.

Hotel Kuhna: Grochowski Ant., z Lipska.

Hotel krakowski: Papara Dyon, z Tłumacza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 9 lipca.

PP. Br. Päumann Ant., c. k. radca dworu, do Złoczowa. — Strolmann Piotr, ces. ros. major, do Tomaszowa. — Hempel Ferd., do Kałusza. — Antoniewicz Bołoz Ant., do Skomoroch. — Basilewski Alex., do Rosyi. — Bochyński Rom., do Tarnówki. — Czajkowski Franc., do Bóbrki. — Czerkawski Felix, do Złoczowa. — Drzewiecki Konst., do Remenowa. — Seeliger Karol, do Wołkowa. — Smarzewski Fran., do Kobyle. — Hr. Tyszkiewicz Zdz, do Wyziniec. — Uderski Jan, do Brodów. — Hr. Załuski Iwo, do Wracanki. — Kislinger Michał, do Jazwina.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 9. lipca 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326 68	+ 13.8	81.	Z b.sł.	4
2. god. po poł.	326.44	+ 20.2	63.	PnW. „	6
10. god. wiecz.	326 61	+ 15.1	81.	PnZ „	10

W nocy burza i deszcz = 10.32 p‴.

Przegląd

spostrzeżeń meteorologicznych we Lwowie w czerwcu 1868.

Średni stan barometru był 327.‴036 miary parysk. przy temperaturze 0°.

Najwyższy 329.‴48 d. 15. w południe.

Najniższy 324.‴93 d. 8. w południe.

Średnia temperatura była + 14.° 84R.

Najwyższa była + 24.°0 R. d. 25. w południe.

Najniższa była + 8.°2 R. d. 29. wieczór.

Średnie ciśnienie pary było 4.‴642 miary parysk.

Największe było 7.12 d. 5. w południe.

Najmniejsze było 2.53 d. 20. zrana.

Średnia wilgoć powietrza wynosiła 67.15%.

Największa 94% d. 6. zrana i wieczór.

Najmniejsza 31% d. 25. w południe.

Całkiem pogodnych dni było —, mało pochmurnych było 10, bardzo pochmurnych było 20, całkiem posępnych było —.

Średnia pochmurność wynosiła 4.5.

Dni z deszczem było 13, ilość osadu atmosferycznego wynosiła 35.‴24, największa ilość deszczu w 24 godzinach była 11.‴75 dnia 29. wieczór do 30. wieczór.

Kierunek wiatru w % wyrachowany dzielił się w następujący sposób: Pn. 20.22, Pn.W. 7.87, W. 13.48, Pd.W. 11.24, Pd. 8.99, Pd.Z. 6.74; Z. 23.59, Pn.Z. 7.87. Cisza zupełna była 1 raz, mocnego wiatru nie było.

Średnia siła wiatru była 1.5.

Średnia na Ozonometrze Schönbeina była 7.0 przy 3 obserwacyach dziennych.

W porównaniu z normalną przeciętną było:

Stan barometru o 1.36 wyższy, temperatura powietrza o 1.42 R. wyższa.

Ciśnienie pary o 0.‴25 mniejsze, wilgoć powietrza o 5.35% mniejsza.

Osad atmosferyczny o 8.‴43 mniejszy, liczba dni z osadem o 2.5 mniejsza. Dr. H.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskutecz. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 9. lipca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	208	75	209	75
Akcye kol. lwow.-czer.	—	—	—	—	183	50	184	50
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	71	50
„ pap. czerl. po 200 zlr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m.k. (bez kuponów)	—	—	—	—	77	70	78	20
Listy z. T. kr. gal. w w. a. (bez kuponów)	—	—	—	—	74	—	74	50
Banku hip. gal. (bez kuponów)	—	—	—	—	88	—	88	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	67	90	68	40
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księstwa Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. z r. 1866 po 7%	—	—	—	—	99	75	100	75
Pier. kol. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	89	25	90	—
detto dtto Lwo.-Czer. I. Em.	—		—	—	77	25	78	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	30	5	35
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	35	5	40
Napoleondor	—	—	—	—	9	2	9	9
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	72	1	76
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	52	1	54
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	32	9	40
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	68	1	69
Srebro	—	—	—	—	110	50	111	75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 7. lipca 1868.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	63.40	62 60
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach o 5%	68 50	69.50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	73.—	74.—
Metaliki po 5%	58 40	58 60
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	166 25	166.75
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	166.—	166.50
Przez. do wyl. z r. 1854	80 —	80 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	87 50	87.70
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	95.50	96.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	92 90	93 10
Renty Como po 42 Lr. aust.	22 50	23.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	86.—	86.50
Czech	91.50	92.50
Węgier	76 10	76.60
Galicyi	67 80	68 40
Siedmiogrodu	70.—	70.50
Bukowiny	67.—	68 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	100.25	100.75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	750.—	752.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	201 90	202.10
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	624.—	626.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	144.75	145.25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1815.—	1820.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	255 80	256 —
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	184 80	185 —
Kol Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	163.—	163.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	208 —	208 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	184.25	184.50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	528 —	530.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	72.—	74.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92 80	93.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	73.50	74.—
Galic. banku hyp. po 6%	88.—	88.25
Węgier. Towar. ziemskie. po $5\frac{1}{2}$%	92 25	92.75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	98.50	99.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zlr. m. k.	89.25	89 75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.—	87.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 zlr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zlr	95.50	96 —

5. Losy.

(za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	135.75	136 25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	91.—	92.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	116.—	118.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25 —	26.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	175.—	—.—
Salma „ 40 „ „	35.50	36.—
Palfiego „ 40 „ „	27.50	28.—
Clarego „ 40 „ „	29.50	30.—
St. Genois „ 40 „ „	25.50	26.—
Windischgrätza 20 „ „	20.—	20.50
Waldsteina 20 „ „	21.75	22.25
Keglevicha „ 10 „ „	13.25	13.75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	14 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	— —
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	94.50	94.75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	94 75	95.—
Hamburg za 100 M. B.	83.75	83.90
Londyn za 10 ft. szt.	113.50	113.70
Paryż za 100 fr.	45.05	45.05

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.33	5.40
Korona	—.—	— —
20frankówka	$9.05\frac{1}{2}$	9.06—
Rosyjski imperyał	9.30	9 35
Talar związkowy	$1.66\frac{1}{2}$	$1.67\frac{1}{2}$
Srebro	111.—	111.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 9. lipca.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	58	20
„ z procentami z maja i listopada	58	90
5% pożyczka narodowa	63	—
Losy z 1860 roku	87	20
Akcye banku wiedeńskiego	750	—
„ „ kredytowego	204	90
Londyn, 10 funtów szterlingów	113	55
Srebro	110	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	37

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1543) **Edict.** (1)

Nro. 2290. Vom k. k. Landes- als Preßgerichte in Prag wird bekannt gemacht, daß Franz Kottek, vormaliger Redacteur der Zeitschrift „Politik“, zuletzt wohnhaft in Prag, wegen des im §. 65 a. St. G. bezeichneten, nach §. 65 St. G., dann 35 und 36 P. G. strafbaren Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe in den Anklagestand versetzt worden ist.

Da sich Franz Kottek von Prag geflüchtet hat und sein Aufenthaltsort unbekannt ist, wird derselbe gemäß §. 386 St. P. O. aufgefordert, sich binnen längstens 3 Monaten, vom Tage der ersten Einschaltung dieses Edictes in die Prager Zeitung gerechnet, vor das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag zu stellen, widrigens gegen ihn das Verfahren und Erkenntniß in seiner Abwesenheit erfolgen wird.

Prag, am 1. April 1868.

(1520) **Ogłoszenie.** (1)

Nro. 10901. C. k. sąd krajowy w Krakowie w skutek słabości p. Dra. Adolfa Witskiego, adwokata w Krakowie, ustanawia p. Dra. Koczyńskiego adwokata w Krakowie, z substytucyą p. Dra. Rosenblatta adwokata w Krakowie, do wszystkich spraw sądowych p. adwokatowi Drowi. Witskiemu przez sąd w Krakowie lub przez strony poruczonych, zastępcą tegoż, a to na tak długo, dopóki sądy w Krakowie lub też strony w tym względzie inaczej nie rozporządzą.

O tem strony interesowane z tym dodatkiem zawiadomienie otrzymują, iż do oddania p. adwokatowi Drowi. Koczyńskiemu aktów p. adwokata Dra. Witskiego c. k. oficyał p. Wiśniewski delegowanym został.

Kraków, dnia 30. czerwca 1868.

Nro. 2896. **List gończy** (1521—1)

do wyśledzenia Dawida Reicha, prawnie o zbrodnię kradzieży obwinionego.

Tenże jest rodem z Ropy w Galicyi, lat liczy około 30, wyznania mojżeszowego, stanu wolnego, wzrostu średniego, twarzy owalnej, włosów rudawych i takichże brwi, nosa i ust proporcyonalnych, zęby ma zdrowe, nosi małą rudą brodę, mówi po żydowsku, po polsku i po niemiecku i ubiera się tak jak ludność żydowska w Galicyi.

Tenże Dawid Reich mieszkał w roku 1867 u swojego ojca Abrahama Reicha szynkarza i handlarza koni w Ropie w powiecie Gorlickim.

W razie wyśledzenia ma być Dawid Reich ujęty i do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu dostawiony.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 17. czerwca 1868.

(1490) **E d y k t.** (2)

L. 8968. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pp. Barbarę z Gostkowskich Kowalewską, Zofię z Kowalewskich Łobeską, Anastazyę z Kowalewskich Duninową, Franciszka Kowalewskiego, Teofilę Kowalewską, Ignacego Kowalewskiego, Maryannę Kowalewską, Honoratę z Kowalewskich Konradi, Pulcheryą z Kowalewskich Maliszewską, Felicyannę z Kowalewskich Paflową czyli Paftową, Ludwikę Kowalewską, Awita Wilkoszewskiego, Stefana Wilkoszewskiego, Angelę z Wilkoszewskich 1mo Kowalewską 2do voto Duninową i Katarzynę z Wilkoszewskich Radecką czyli Rodecką, a w razie ich śmierci spadkobierców tychże, że przeciw nim wszystkim, jako współpozwanym, tudzież p. Wacławowi Kowalewskiemu jako pierwpozwanemu p. Teofila Znamięcka na dniu 24. maja 1868 do l. 8968 wniesła pozew względem orzeczenia, iż $^1/_8$ część sumy 4000 złp. w stanie biernym dóbr Zembrzyce dom. 2. pag. 428. n. 17. on. i dom. 84. pag. 480. n. 11. on. intabulowana, jako przez zadawnienie zgasła, wraz z podciężarami ze stanu biernego dóbr Zembrzyce ekstabulowaną być ma, w załatwieniu którego to pozwu do rozprawy termin na dzień 12. sierpnia 1868 ustanowionym został.

Gdy miejsce pobytu pomienionych współpozwanych wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania tychże współpozwanych jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata pana Dra. Szlachtowskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonem będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem współzapozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stawili się lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 9. czerwca 1868.

(1499) **O g ł o s z e n i e.** (2)

L. 1106. C. k. sąd powiatowy w Bohorodczanach ogłasza niniejszem, że dla odebrania sumy 36 zł. Abrahamowi Kleinerowi u Bazylego Latyczewskiego należącej się przymusowa sprzedaż realności w Bohorodczanach pod l. domu 334 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na dniu 6. sierpnia 1868, na dniu 26. sierpnia 1868 i na dniu 3. września 1868 o 10tej godzinie przed południem w tutejszym sądzie odbędzie się.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bohorodczany, dnia 6. maja 1868.

(1535) **E d i k t.** (2)

Nr. 2561. Vom k. k. Bezirksgerichte Peczenizyn wird bekannt gemacht, daß am 3ten April 1856 Frau Caroline Rożycka geborne de Begg zu Jabłonów ohne letztwillige Anordnung, doch mit Hinterlassung eines ihr als Erbtheil zugefallenen und als Depositt hiergerichts erliegenden Nachlasses pr. 98 fl. 86 kr. gestorben ist.

Da diesem Gerichte unbekannt ist, ob und welchen Personen auf ihre Verlassenschaft ein Erbrecht zustehe, so werden alle diejenigen, welche hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, ihr Erbrecht binnen Einem Jahre von heute gerechnet, bei diesem Gerichte anzumelden, und unter Ausweisung des Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft, für welche inzwischen Herr Anton v. Wysoczański als Verlassenschaftscurator bestellt worden ist, mit jenen, die sich werden erbserklärt und ihren Erbstitel ausgewiesen haben, verhandelt und ihnen eingeantwortet, der nicht angetretene Theil der Verlassenschaft aber oder wenn sich Niemand erbserklärt hätte, die ganze Verlassenschaft vom Staate als erblos eingezogen wurde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Peczenizyn, am 28. Juni 1868.

(1495) **E d y k t.** (2)

Nro. 8970. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż Franciszek Slęzakowski właściciel połowy realności pod l. 27 G. VII. na Kleparzu, zmarł dnia 24. lipca 1847 w Krakowie z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli przed c. k. notaryuszem Jakubowskim na dniu 23. lipca 1847 sporządzonego.

Gdy domniemani spadkobiercy Franciszka Slęzakowskiego aktem notaryalnym z dnia 21. grudnia 1848 Jana Kałuzińskiego jako nabywcę wzmiankowanej realności do przyjęcia spadku i postarania się o przyznanie mu tego spadku, tudzież do przepisania tytułu własności po uregulowaniu spadku po tymże Franciszku Slęzakowskim a względnie po dopełnieniu formalności art. 12. ustawy hypotecznej z dnia 27go czerwca 1844 l. 3002 wskazanych, upoważnili; — przeto w skutek zgłoszenia się do spadku tegoż Jana Kałuzińskiego na d. 24. marca 1868 do l. 5438 i w myśl powołanego art. 12. ustawy hypotecznej, wzywa się wszystkich, którzyby jakie prawo do tego spadku sobie rościli, aby w zakresie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia tego edyktu w gazecie urzędowej rachując, prawa swe tem pewniej do tut. c. k. sądu krajowego zgłosili, ile że w razie przeciwnym po upływie tego terminu przepisanie tytułu własności wzmiankowanej realności na rzecz zgłaszającego się do spadku prawonabywcy Jana Kałuzińskiego zarządzonem zostanie.

Kraków, dnia 16. czerwca 1868.

(1496) **E d y k t.** (2)

Nro. 5656. C. k. sąd obwodowy w Samborze Michałowi Tustanowskiemu z miejsca pobytu niewiadomemu, tudzież w razie śmierci tegoż nieznajomym z nazwiska, życia i miejsca pobytu spadkobiercom wiadomo czyni, że przeciw nim masy spadkowe Ksawery Witkowskiej i Ludwiki Kowalskiej do tutejszego sądu pod dniem 13. maja 1868 l. 5656 pozew o ekstabulacyę sumy 291 złr. 38 kr. z pn. z stanu biernego części dóbr Tessarowa „Gołuchowszczyzny" wniosły i o pomoc sądową wezwały, w skutek czego do ustnej rozprawy termin na 4. września 1868 o godzinie 10tej przed południem wyznaczonym został.

Ponieważ pozwany Michał Tustanowski a w razie śmierci jego domniemalni spadkobiercy z miejsca pobytu i życia nie są wiadomi, zatem ustanawia się celem ich zastępstwa na własny koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata p. Dra. Pawlińskiego a zastępcą p. adwokata Dra. Ehrlicha na kuratora, z którymi spór ten wedle istniejących przepisów przeprowadzonym zostanie.

Wzywa się zatem pozwanych, aby w należytym czasie albo sami się jawili, lub potrzebne dowody prawne do obrony ustanowionemu kuratorowi udzielili, albo też innego obrońcę sobie obrali i tegoż tutejszemu sądowi wymienili, w przeciwnym bowiem razie skutki z swojej opieszałości wyniknąć mogące sami sobie przypisać mają.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 2. czerwca 1868.

(1498) **E d y k t.** (2)

Nro. 1555. C. k. sąd powiatowy w Przemyślanach podaje do wiadomości, że pani Emilia Nanowska w tutejszym sądzie pozwem de praes. 5. czerwca 1867 l. 1331 wytoczyła spór prowizoryalny przeciw p. Mikołajowi Czajkowskiemu właścicielowi dobra Dussanów, względem turbowania w posiadaniu prawa wypasu bydła i koni w lesie w Dussanowie położonym, „Steżyna" zwanym, i że temuż p. Mikołajowi Czajkowskiemu ze względu zapadłej śmierci pozew powyższy doręczony nie został.

Gdy więc spadkobiercy ś. p. Mikołaja Czajkowskiego nie są wiadomi, ustanawia się w tym sporze dla takowych kurator w osobie p. Gracyana Bogusza dzierzawcy dóbr Dussanów i doręczając temuż pozew wyż powołany, oznacza się do rozprawy tego sporu termin na dzień 26. sierpnia 1868 o godzinie 10tej przed południem na miejscu we włości Dusanowie.

Wzywa się więc spadkobierców ś. p. Mikołaja Czajkowskiego, by na powyższym terminie sami stanęli, lub należycie umocowanego pełnomocnika sądowi wskazali, lub ustanowionemu kuratorowi informacyę do tego sporu udzielili, gdyż możebne niekorzystne następstwa sobie sami przepisaćby musieli.

Z c. k. sądu powiatowego.

Przemyślany, dnia 26. czerwca 1868.

(1501) **E d y k t.** (2)

Nro. 346. Ze strony c. k. sądu powiatowego miejsko-delegowanego dla okolic miasta Lwowa czyni się wiadomo, że na dniu 5. kwietnia 1805 Szymon Zając w Kulparkowie bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli zmarł.

Ponieważ temu sądowi nie jest wiadomo, czyli i które osoby mają prawo do spadku tego, przeto wzywa się wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do tego spadku, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego zgłosili się z prawami swojemi do sądu i przy wykazaniu swego prawa dziedziczenia wnieśli oświadczenie się za dziedzica, w przeciwnym bowiem razie spadek z ustanowionym kuratorem panem adwokatem Drem. Czemeryńskim pertraktowany i przyznany zostanie tym, którzy się oświadczyli za dziedziców, tytuł swego prawa dziedziczenia wykazali, część zaś spadku nie przyjęta, lub gdyby się nikt nie oświadczył do niego, cały spadek przez rząd jako dziedziczny sciągniętym będzie

Lwów, dnia 29. kwietnia 1868.

(1503) **E d y k t.** (2)

Nro. 5658. C. k. sąd obwodowy w Samborze Konstantemu hr. Sierakowskiemu, małżonkom Pawłowi i Annie Porembom, Rozalii Urbańskiej i Salomei Jezierskiej, wszystkim z miejsca pobytu i życia niewiadomym, a w razie ich śmierci tychże z nazwiska, pobytu i życia niewiadomym spadkobiercom niniejszym edyktem wiadomo czyni, że przeciw nim masy spadkowe Ksawery Witkowskiej i Ludwiki Kowalskiej w zastępstwie p. adwokata Szemelowskiego pozew o ekstabulacyę z stanu biernego części wsi Tejsarowa, „Gołuchowszczyzna" zwanej, obw. Stryjskiego i części wsi Obelnicy obw. Brzeżańskiego nieprawnie zahypotekowanych wierzytelności, jako to: sum małżonków Porembów 90 złr. i 460 złr. m. k. z pn., n. 42 on. i 47 on. na Gołuchowszczyznie, a n. 88 on. i 95 on. na Obelnicy, sumy 200 złr. m. k. z pn. Rozalii Urbańskiej n. 48 on. na Gołuchowszczyznie a 96 on. na Obelnicy, nareszcie Salomei Jezierskiej 400 złr. m. k. n. 49 on. na Gołuchowszczyznie i n. 97 on. na Obelnicy pozew pod dniem 13. maja 1868 l. 5658 wniesły i o pomoc sądową zawezwały, w skutek czego do ustnej rozprawy termin na 4. września 1868 o godzinie 10tej przed południem wyznaczony został.

Ponieważ pozwani Konstanty hr. Sierakowski, małżonkowie Paweł i Anna Poremby, Rozalia Urbańska i Salomea Jezierska, tudzież tychże domniemalni spadkobiercy z miejsca pobytu i życia tutejszemu sądowi nie są wiadomi, zatem ustanawia się celem ich zastępstwa na ich własne niebezpieczeństwo i koszta tutejszego adwokata p. Dra. Pawlińskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Ehrlicha na kuratora, z którym spór ten wedle przepisów istniejących przeprowadzonym zostanie.

Wzywa się zatem niniejszym edyktem pozwanych, aby w należytym czasie albo sami się jawili, lub potrzebne do obrony dowody prawne ustanowionemu kuratorowi udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tegoż tutejszemu sądowi wymienili, albowiem w przeciwnym razie następstwa z opieszałości wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 2. czerwca 1868.

(1516) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nr. 1802. Bei dem Lemberger Landesgerichte ist die Kerkermeistersstelle mit dem Jahresgehalte von 420 fl. öst. W. und im Vorrückungsfalle mit dem Gehalte von 367 fl. 50 kr. öst. W. in Erledigung gekommen, zu deren Wiederbesetzung hiemit der Concurs mit dem Termine von vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieser Verlautbarung im Amtsblatte der Lemberger Zeitung gerechnet, ausgeschrieben wird.

Bewerber um diese Stelle haben ihre vorschriftsmäßig eingerichteten Gesuche an das Präsidium des Lemberger Landesgerichtes in dem eben bezeichneten Termine zu überreichen.

Vom k. k. Landesgerichts-Präsidium.

Lemberg, am 3. Juli 1868.

(1517) **E d y k t.** (3)

L. 12214. Na podstawie uchwały c. k. sądu krajowego lwowskiego z dnia 30. maja 1868 do liczby 24328 postanawia się nad p. Kamilą z Kopystyńskich hr. Komorowską kuratela dla marnotrawstwa.

Z c. k. sądu powiatowego miejsko-deleg. dla miasta i przedmieść.

Lwów, dnia 10. czerwca 1868.

(1492) **E d y k t.** (3)

L. 17657. C. k. sąd krajowy lwowski wzywa posiadaczy niby skradzionej na imię Rozalia Smolencowa wystawionej książeczki galicyjskiej kasy oszczędności do Nr. 26794 na pierwotną wkładkę 43 zł. w. a., ażeby w przeciągu sześciu miesięcy, od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w Gazecie urzędowej z tą książeczką do sądu zgłosili się, gdyż inaczej po upływie tego terminu powyższa książeczka za umorzoną uznana zostanie.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. maja 1868.

(1507) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 10331. C. k. sąd obwodowy Tarnowski p. Antoniemu Hartmann i p. Katarzynie Hartmann niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Naftali Eisenberg przeciw onym o zapłacenie sumy wekslowej 115 złr. z pn. pozew wniósł i o wydanie nakazu zapłaty prosił, — w skutek czego nakaz zapłaty wydanym został.

Ponieważ pobyt zapozwanych Antoniego Hartmann i Katarzyny Hartmann nie jest wiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego adwokata p. Dra. Jarockiego na kuratora, któremu ów nakaz doręczono.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebnych dokumentów przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych srodków użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 30. czerwca 1868.

(1476) **E d y k t.** (3)

Nro. 12604. C. k. sąd powiatowy delegowany dla miasta i przedmieść Lwowa w sprawach cywilnych czyni niniejszem z miejsca pobytu i zamieszkania nieznajomemu p. Adamowi Gorajskiemu wiadomo, że na prożbę małżonków Józefa i Augustyny Lehrów z dnia 14. czerwca 1868 do l. 12604 wydanym został dnia dzisiejszego przeciw temuż nakaz, by pomieszkanie w realności pod l. $860^1/_4$, obejmujące całe pierwsze piętro i wozownię, małżonkom Lehrom z dniem 1. listopada 1868 oddał, — i że z tego powodu dla p. Adama Gorajskiego p. adwokat Dr. Gorecki kuratorem ustanowiony.

Lwów, dnia 15. czerwca 1868.

(1474) **E d y k t.** (2)

Nro. 26805. Lwowski c. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszem Józefę Gołaszewską, iż tejże na prośbę Karola Śniadowskiego uchwałą z dnia dzisiejszego do liczby 26885 się poleca, aby w trzech dniach wykazała, że na jej rzecz w stanie biernym realności pod l. $311^{2}/_{4}$ we Lwowie Dom. 41, pag. 211, n. 2 on. uskuteczniona prenotacya czteroletniego dzierżawnego posiadania browaru z przynależytościami na Krakowskiem przedmieściu pod l. $474^{2}/_{4}$ jest usprawiedliwiona, lub w toku usprawiedliwienia zostaje, gdyż inaczej prenotacya ta na ponowną prośbę Karola Śniadowskiego z jego własnych części realności pod l. $311^{2}/_{4}$ wykreśloną zostanie.

Gdy miejsce pobytu Józefy Gołaszewskiej nie jest wiadome, tedy został dla niej p. adw. Dr. Roiński za kuratora ustanowionym, któremu powyższą uchwałę się doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. maja 1865.

(1479) **E d y k t.** (2)

Nro. 20874. C. k. sąd krajowy we Lwowie z życia i pobytu niewiadomemu Józefowi Nowotnemu wiadomo czyni, że p. Ireneusz Fritze pod dniem 16. kwietnia b. r. do l. 20874 prośbę o justyfikacyę prenotacyi prawa trzechletniego najmu lokalności na dole położonej, w stanie biernym $^{3}/_{8}$ części realności pod l. 191 m. uwidocznionej wniósł.

Doręczając tę prośbę postanowionemu dla pana Józefa Nowotnego kuratorowi w osobie p. adwokata Roińskiego z substytucyą p. adwokata Krattera, o tem się go niniejszym edyktem z tem zawezwaniem zawiadamia, by do 14 dni wykazał, czyli prenotacya prawa trzyletniego najmu lokalności na dole ut Dom. 21, pag. 383, n. 5 on. w stanie biernym $^{3}/_{8}$ części realności pod l. 191 m., Ireneusza Fritze własnej uwidoczniona, jest justyfikowaną, lub że justyfikacya w toku rozprawy zostaje, w przeciwnym razie zmazaną będzie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 2. maja 1868.

(1525) **Kundmachung.** (2)

Nro. 34006. Zur Besetzung der Tabak-Großtrafik in Pilzno, Tarnower Finanzbezirkes, mit welcher auch der Verschleiß der Stempelmarken verbunden ist, wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerte ausgeschrieben.

Diese Offerte sind unter Anschluß des Vadiums von 70 fl. öst. W., dann des Großjährigkeits-, Sitten- und Vermögens-Zeugnißes bis einschl. 3. August 1868, 2 Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnow zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik betrug im Jahre 1867: —

an Tabak	13.739 fl.	$1^{1}/_{2}$ kr.
und an Stempelmarken . . .	1983 „	43 „
Zusammen	15.722 fl.	$44^{1}/_{2}$ kr.

in österr. Währung.

Die näheren Licitationsbedingungen so wie auch der Erträgnißausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnow und bei dieser k. k. Finanz-Landes-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 30. Juni 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 34006. W celu obsadzenia głównej trafiki tytoniu połączonej ze sprzedażą marek stemplowych w Pilznie w okręgu c. k. skarbowej Dyrekcyi obwodowej w Tarnowie, rozpisuje się konkurencya przez oferty.

Te oferty zaopatrzone kwotą 70 złr. jako wadyum, tudzież w poświadczenia pełnoletności, moralności i stosunków majątkowych, mają być podane włącznie do 3. sierpnia 1868, godz. 2giej po południu do c. k. Dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Tarnowie.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1867, mianowicie:

w tytoniach	13.739 złr.	$1^{1}/_{2}$ kr.
a w markach stemplowych .	1983 „	43 „
Razem	15.722 złr.	$44^{1}/_{2}$ kr.

w wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne jakoteż wykaz dochodu przejrzane być mogą w c. k. Dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Tarnowie, tudzież w tutejszej c. k. Dyrekcyi krajowej skarbu.

Z c. k. Dyrekcyi krajowej dochodów skarbowych.

Lwów, dnia 30. czerwca 1868.

(1491) **E d y k t.** (2)

Nro. 5657. C. k. sąd obwodowy w Samborze pp. Eliaszowi Zasławskiemu, Zofii Zasławskiej i Salomei Zasławskiej jako z życia i miejsca pobytu niewiadomym, tudzież tychże z nazwiska, życia i pobytu niewiadomym spadkobiercom wiadomo czyni, iż przeciw nim masy spadkowe Ksawery Witkowskiej i Ludwiki Kowalskiej w zastępstwie p. adwokata Dra. Szemelowskiego do tutejszego sądu pozew de praes. 13. maja 1868 l. 5657 o ekstabulacyę sumy 257 złr. w. w. tudzież sześcioletniej dzierżawy dóbr części Gołuchowszczyzny wraz z wszelkiemi odnośnemi pozycyami z stanu biernego tychże dóbr wniosły i o pomoc sądową wezwały, w skutek czego do ustnej rozprawy termin na 4. września 1868 o godz. 10tej przed południem wyznaczonym został.

Ponieważ pozwani Eliasz Zasławski, Zofia Zasławska i Salomea Zasławska, tudzież tychże domniemalni spadkobiercy z miejsca pobytu i życia nie są wiadomi, zatem ustanawia się celem ich zastępstwa na własne ich niebezpieczeństwo i koszt tutejszego p. adwokata Dra. Pawlińskiego i tegoż zastępcę p. adwokata Dra. Ehrlicha na kuratora, z którym spór ten wedle istniejących przepisów przeprowadzonym zostanie.

Wzywa się zatem pozwanych, aby w należytym czasie albo sami się jawili, lub potrzebne do obrony dowody prawne ustanowionemu kuratorowi udzielili, lub innego obrońcę sobie obrali i tegoż sądowi tutejszemu wymienili, w przeciwnym bowiem razie skutki z opieszałości swojej wyniknąć mogące sami sobie przypisać mają.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 2. czerwca 1868.

(1480) **E d y k t.** (2)

Nro. 16477. C. k. sąd krajowy Lwowski wzywa posiadaczy niby zgubionej, na imie Stanisławy Dulęba wystawionej książeczki galicyjskiej kasy oszczędności do l. 18611 na wkładkę 45 złr. w. a., ażeby w przeciągu sześciu miesięcy powyższą książeczkę sądowi przedłożyli, rachując od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej, gdyż inaczej po upływie tego terminu powyższa książeczka za umorzoną uznana zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. maja 1868.

(1481) **E d y k t.** (2)

Nro. 29922. Z Lwowskiego c. k. sądu krajowo-handlowego p. Teresę Cikowską z życia i z miejsca pobytu niewiadomą niniejszym edyktem zawiadamia się, że celem zastępywania jej w sprawie wekslowej z p. Wolfgang Blumenfeldem o zapłacenie 1100 złr. w. a. z pn. kuratorem p. adwokat Dr. Męciński ze substytucyą p. adwokata Dra. Roińskiego na jej własne koszta postanowiony został i temuż wyrok z dnia 13. listopada 1867 l. 56823 doręcza się.

Z c. k. sądu krajowo-handlowego.

Lwów, dnia 17. czerwca 1868.

(1482) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 87. C. k. sąd powiatowy w Liszkach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż celem sprzedaży realności włościańskiej w Mnikowie pod l. k. 108, rep. l. 149 położonej, z gruntu ornego, placu pod zabudowanie, ogrodów, łąk, pastwisk, lasu i nieużytków w przestrzeni 11 morg. 1166 sążni kwad. domu, młyna wodnego o 2 kamieniach, olearni, stajni i stodoły składającą się, tudzież ruchomości, jako to: koni para, krowy, nierogacizna i sprzęty gospodarcze przez publiczną licytacyę, a mianowicie realność w trzech terminach, t. j. w dniu 20. sierpnia, 21go września i 20. października 1868, ruchomości zaś tylko w dwóch pierwszych terminach i dopiero w ostatnim terminie poniżej ceny szacunkowej i za każdą zaofiarowaną cenę sprzedane zostaną.

Za cenę wywołania stanowi się cena szacunkowa w kwocie 2125 złr. 20 kr. w. a.

Bliższe warunki licytacyi każdego czasu w tutejszej registraturze przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Liszki, dnia 10. czerwca 1868.

(1528) **E d y k t.** (2)

Nro. 2922. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Karolinę hr. Skorupkową, że w sprawie egzekucyjnej Karola Kaczkowskiego przeciwko Karolinie hr. Skorupkowej względem zapłacania sumy 3150 złr. w. a. z p. n. pod dniem 21. lutego 1868 do l. 64 zapadła uchwała tutejszego sądu, protokół oddania dóbr Dąbrowica z przyległościami w fizyczne posiadanie kupiciela do sądu przyjmująca.

Gdy teraźniejsze miejsce pobytu pozwanej pani Karoliny hr. Skorupkowej nie jest wiadomem, przeto celem doręczenia właśnie wspomnionej rezolucyi, oraz wszelkich innych w tejże sprawie egzekucyjnej wydać się mających dalszych uchwał, mianuje c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanej p. Karoliny hr. Skorupkowej równie na koszt i niebezpieczeństwo tejże tutejszego adwokata p. Dra. Zbyszewskiego z zastępstwem p. adwokata Reinera, z którym sprawa ta według ustawy postępowania sądodowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzoną będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby w wyż oznaczonym czasie albo sama stanęła lub też potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi obwodowemu doniosła, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Kraków, dnia 5. czerwca 1868.

(1531) **E d i c t.** (2)

Nro. 10572. Vom Tarnower k. k. Kreisgerichte wird dem Marcus Bernstein mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider ihn Mechel Ingber pto. 300 fl. öst. W. s. N. G. eine Wechselklage angebracht und um den Zahlungsauftrag gebeten, worüber ein Zahlungsauftrag ergangen.

Da der Aufenthaltsort des Belangten nicht bekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu Tarnów zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Landesadvocaten Hrn. Dr. Stojałowski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnów, am 3. Juli 1868.

(1529) **Kundmachung.** (2)

Nr. 33703. Zur Wiederbesetzung der Tabak-Großtrafik in Krzeszowice, Krakauer Finanz-Bezirkes, mit welcher auch der Verschleiß der Stempelmarken verbunden ist, wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerte ausgeschrieben.

Die Offerten sind unter Anschluß des Vadiums von 80 Gulden österr. Währ., dann des Großjährigkeits-, Sitten- und Vermögens-Zeugnißes bis einschließig 3ten August 1868 zwei Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Krakau zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik betrug im Jahre 1867:

an Tabak	20339 fl.	47 kr.
und an Stempelmarken	2161 „	19 „
Zusammen	22500 fl.	66 kr.

österr. Währ.

Die näheren Licitationsbedingungen, so wie auch der Erträgniß-Ausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Krakau, und bei dieser k. k. Finanz-Landes-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 30. Juni 1868.

Obwieszczenie.

L. 33703. W celu obsadzenia głównej trafiki tytuniu połączonej ze sprzedażą marków stemplowych w Krzeszowicach w okręgu c. k. skarbowej dyrekcyi obwodowej w Krakowie, rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Te oferty, zaopatrzone kwotą 80 zł. wal. austr. jako wadyum, tudzież w poświadczenia pełnoletności, moralności i stosunków majątkowych mają być podane włącznie do 3. sierpnia 1868, godziny drugiej po południu do c. k. dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Krakowie.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1867, mianowicie:

w tytuniach	20339 zł.	47 kr.
a w markach stemplowych . . .	2161 „	19 „
razem	22500 zł.	66 kr.

wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne, jako też wykaz dochodu, przejrzane być mogą w c. k. dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Krakowie, tudzież w tutejszej c. k. dyrekcyi krajowej skarbu.

Od c. k. dyrekcyi krajowej dochodów skarbowych.

Lwów, dnia 30. czerwca 1868.

(1514) **Kundmachung.** (2)

Nr. 3038. Vom Żurawnoer k. k. Bezirksgerichte wird hiemit bekannt gegeben, daß zur Hereinbringung der durch die Salamon Bratterischen Erben Fischel und Herz Bratter ersiegten Forderung pr. 350 fl. öst. Währ. und der Executionskosten pr. 3 fl. 42 kr. und 26 fl. 98 kr. öst. Währ. die executive Feilbietung der dem Elias Lempert ut Dom. Tom. II. pag. 43. gehörigen in Żurawno sub Conscr. Nro. 147 gelegenen Realitätshälfte an drei Terminen, das ist: am 6. August, 1. September und 28. September 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Gerichtshause abgehalten werden wird. Am ersten und zweiten Termine wird diese Realitätshälfte nur um oder über den Schätzungswerth pr. 1151 fl. 80 kr. öst. W., am dritten auch unter dem Schätzungswerthe unter den vom Executionsführer gestellten Bedingungen, welche eben so wie der Grundbuchsauszug und Schätzungsact in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden können, an den Meistbietenden hintangegeben.

Das Vadium beträgt 115 fl. öst. W. und ist vor der Versteigerung zu Händen der Licitationscommission zu erlegen.

Hievon werden alle diejenigen Hypothekargläubiger, welche nach dem 24. April 1867 ein Pfandrecht erworben haben, oder denen der Licitationsbescheid aus was immer für einem Grunde nicht rechtzeitig zugestellt werden konnte, durch gegenwärtiges Edict mit dem verständigt, daß ihnen Herr Isaac Harnstein zum Curator bestellt wurde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Żurawno, am 19. Februar 1868.

(1532) **Kundmachung.**

Nro. 10303. Vom Tarnower k. k. Kreis- als Handelsgerichte wird bekannt gegeben, daß die Firma „M. Jakobowitz“ für Straßen- und Rohproducten-handel mit der Hauptniederlassung in Tarnów in das hiergerichtliche Handelsregister für Einzelnfirmen am Heutigen eingetragen wurde.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnów, am 30. Juni 1868.

(1511) **Obwieszczenie.** (1)

L. 2136. C. k. sąd powiatowy w Gorlicach podaje do powszechnej wiadomości, iż w skutek uchwały z dn. 28. maja 1867 do l. 661-Civ. na prośbę Michała Leśniaka dla zaspokojenia sumy 60 zł. 40 kr. w. a. z p. n. rozpisuje się w drodze egzekucyi publiczna licytacya połowy gruntu pod Nr. konskr. 8 w Zagorzanach położonego, do Jacentego Leśniaka należącego, 5 morgów 435 kwadrat. sążni obejmującego, a na 236 złr. 50 kr. ofiarowany; która się odbędzie w d. 28. lipca t. r. o godz. 10tej zrana tu w sądzie.

Warunki licytacyi w zwykłych godzinach urzędowych w kancelaryi sądu tutejszego przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.
Gorlice, dnia 29. czerwca 1868.

(1512) **Ogłoszenie.** (1)

Nro. 2331. C. k. sąd powiatowy w Gorlicach czyni wiadomo, iż na żądanie Zofii Elżbiety Patyńskiej sprzedany zostanie przez publiczną licytacyę grunt pod l. 21-56 w Kobylance, własnością Jana Mużyki będący, na dniu 1. sierpnia 1868 powyżej lub za cenę szacunkową, zaś na dniu 31. sierpnia 1868 nawet i poniżej ceny szacunkowej pod warunkami uchwałą tutejszego sądu z dnia 20. sierpnia 1864 l. 2975 dozwolonemi a w Gazecie Krakowskiej w Nrach. 217, 218 i 219 z r. 1864 w głównej treści ogłoszonemi.

Z c. k. sądu powiatowego.
Gorlice, dnia 17. czerwca 1868.

(1519) **Edykt.** (1)

Nro. 11516. C. k. sąd krajowy Krakowski jako sąd handlowy zawiadamia p. Leona Chrzanowskiego, że przeciw niemu p. Abraham Eliasz Pitzele pod dniem 2. lipca 1868 do l. 11516 wniósł pozew o zapłacenie sumy wekslowej 848 złp. z pn., w skutek którego wydany został nakaz zapłaty tejże sumy w 3 dniach pod rygorem egzekucyi wekslowej.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania tegoż na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata p. Dra. Koczyńskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Biesiadeckiego kuratorem nieobecnego Leona Chrzanowskiego ustanowił i temuż nakaz zapłaty doręczyć polecił.

Wzywa się zatem niniejszym edyktem pozwanego, aby potrzebne środki obrony ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 3. lipca 1868.

(1518) **Edykt.** (2)

Nro. 27872. C. k. sąd krajowy we Lwowie Elżbiecie Kuleschak a względnie jej domniemanym spadkobiercom niniejszym edyktem czyni wiadomo, że przeciw niej Nisson Margosches o wykreślenie zastrzeżenia w stanie czynnym realności pod l. $115^2/_4$ dom. 20, pag. 317, n. 1 haer. uwidocznionego, dnia 20. maja 1868 do l. 27872 wniósł pozew, w skutek którego termin do słownego postępowania na dzień 21. lipca 1868 o godz. 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pozwanej Elżbiety Koleschak a względnie jej domniemanych spadkobierców jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy dla ich zastępstwa i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata krajowego Dra. Gnoińskiego z zastępstwem adwokata krajowego p. Dra. Gregorowicza za kuratora ustanowił, z którym wytoczony spór wedle ustawy postępowania sądowego dla Galicyi obowiązującej przeprowadzony będzie.

Zaleca się więc niniejszym edyktem pozwanym aby albo osobiście na tym terminie się zjawili, lub też potrzebne dowody ustanowionemu kuratorowi udzielili, albo nareszcie innego zastępcę sobie obrali i sądowi oznajmili, w ogóle wszelkie ku swej obronie potrzebne kroki uczynili, inaczej następstwa z zaniedbania wynikłe sobie sami przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 23. maja 1868.

(1473) **Edykt.** (2)

Nro. 22625. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem czyni wiadomo, że dnia 24. kwietnia 1868 do l. 22625 Otto Zedler wniósł prośbę o wydanie nakazu spadkobiercom księdza Michała Huyson: Aleksandrowi i Janowi Huyson tudzież Zofii z Huysonów Kwiatkowskiej, aby w 14 dniach usprawiedliwienie prenotacyi sumy 2000 złp. na dobrach Tarnawa niżna na rzecz księdza Michała Huyson zapisanej a właściwie $^1/_3$ części tej sumy z procentami z mocy dekretu dziedzictwa z dnia 6. listopada 1809 l. 18911 na nich przypadłej, lub też że ta prenotacya w usprawiedliwieniu zostaje, pod obostrzeniem wymazania tej prenotacyi wykazali, któréjto prośbie uchwałą z dnia 9. maja 1868 do l. 22625 miejsce dano.

Ponieważ miejsce pobytu tych spadkobierców jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy dla nich i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata krajowego p. Dra. Rechena za kuratora, a adwokata p. Dra. Frenkla tegoż zastępcą ustanowił, któremu powyższa uchwała sądowa się doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 9. maja 1868.

(1462) **Edykt.** (3)

Nro. 2793. C. k. sąd powiatowy w Medenicach podaje do powszechnej wiadomości, iż

1) dnia 14. września 1863 w Hruszowie Hiacynt Ilewicz,

2) dnia 20. marca 1859 w Hruszowie Onufer Jachna także Jachnów zwany,

3) dnia 22. listopada 1818 w Lityni Piotr Senyszyn,

4) dnia 13. sierpnia 1836 w Krynicy Stefan Pinczuk,

wszyscy bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia, —

5) Melania 1go Sawczuk, 2go Straszowska, dnia 1. grudnia 1860 zaś z pozostawieniem kodycylu z miesiąca grudnia 1860 zmarli.

Gdy sądowi i współsukcesorom teraźniejszy pobyt

ad 1) Antoniego Ilewicza syna spadkodawcy,
ad 2) Feski, Mykiety i Maryi Jachna, dzieci spadkodawcy,
ad 3) Fedia Onufrego i Kościa Iwancio, wnuków spadkodawcy, w miejsce zmarłej córki Marusi Iwanciowej z Senyszynów,
ad 4) Oleksy Szczerbaka wnuka spadkodawcy w miejsce zmarłej córki Anny Szczerbakowej z Pinczaków,
ad 5) Nastki Pulakównej, siostry spadkodawczyni, —

jako prawem powołanych współsukcesorów nie jest wiadomy, przeto wzywa się tychże, ażeby w przeciągu roku jednego od dnia niżej wyrazonego liczyć się mającego, zgłosili się w tutejszym sądzie i oświadczenie do tegoż spadku wnieśli, albowiem w przeciwnym razie spadek byłby pertraktowany ze spadkobiercami, którzyby się zgłosili i z kuratorem

ad 1) W. księdzem Janem Korostyńskim,
ad 2) Iwanem Jachna,
ad 3) Wasylem Charowem,
ad 4) Mateuszem Prystaszem,
ad 5) Mikołajem Straszowskim, —

dla nich ustanowionymi.

Z c. k. sądu powiatowego.
Medenice, dnia 31. grudnia 1867.

Doniesienia prywatne.

Licitations-Anzeige.

Die Filiale
der k. k. priv. österr. Pfandleih-Gesellschaft in
Lemberg,

bringt hiermit zur Kenntniss, dass die bei derselben bis inclusive 15. Juni l. J. verfallenen Pfänder bestehend aus

Prätiosen und diversen Waaren (1526—3)

am 15. und 16. Juli l. J. im Locale der Anstalt, Stadt, lange Gasse Nro. 39 in öffentlicher Lizitation an den Meistbiethenden gegen gleich baare Bezahlung werden verkauft werden.

(1538) **Kundmachung.**

Von Seite der General-Direction der k. k. priv. Lemberg-Czernowitz-Eisenbahngesellschaft, wird hiemit eine Offertverhandlung für die Vergebung der Hochbau-Arbeiten in den Stationen: Czernowitz (Volksgarten), Kuczurmare, Hliboka, Czerepkoutz, Hadikfalva, Mileschoutz und Itzkany-Suczawa ausgeschrieben.

Die bezüglichen Pläne, Kostenüberschläge, Bedingnisse und Preistabellen können bei der General-Direction in Wien — letztere auch bei der Bauleitung in Czernowitz — täglich von 9 Uhr Vormittags bis 5 Uhr Nachmittags eingesehen werden.

Unternehmungslustige, welche für die Hochbau-Arbeiten einzelner, oder aller Stationen zu offeriren wünschen, wollen ihre diesbezüglichen gestempelten Offerte längstens bis 20ten Juli d. J. 12 Uhr Mittags beim Einreichungsprotokolle der k. k. privil. Lemberg-Czernowitzer-Eisenbahn-General-Direction in Wien einzubringen.

Wien, den 6. Juli 1868.

Die General-Direction der k. k. priv. Lemberg-Czernowitz-Eisenbahn.
Wien, Kärnthnerring Nr. 12.

Obwieszczenie. (2)

Dyrekcya ces. król. uprzywil. kolei Lwowsko-Czerniowieckiej rozpisuje niniejszem konkurs w drodze ofertowej dla przedsiębiorców, chcących wykonać budynki w następujących stacyach postawić się mających: Czerniowce (ogród publiczny), Kuczurmare, Hliboka, Czerepkouc, Hadik falwa, Mileszouc i Icckany-Suczawa.

Plany, kosztorysy, warunki obowiązujące i cenniki przejrzeć można w biórach Dyrekcyi jeneralnej w Wiedniu codziennie od godziny 9tej przed południem do 5tej po południu. — Cenniki zaś same przejrzeć można w biórach zarządu budowy w Czerniowcach.

Panowie oferenci, chcący ubiegać się o przedsiębiorstwo bądź pojedyńczej stacyi, bądź też wszystkich wymienionych budowli, zechcą przesłać oferty należycie ostemplowane najdalej do 20go lipca b. r. do niżej podpisanej Dyrekcyi.

Wiedeń, dnia 6. lipca 1868.

Dyrekcya jeneralna c. k. uprzywil. kolei Lwowsko-Czerniowieckiej.
Wiedeń, Kärnthnerring Nr. 12.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.